

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 26S/23/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4019200141
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Erik Németh
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4019200141.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci žalobcu: D. K., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt F. A. XX/XX, M. - P. L., zastúpený advokátom: JUDr. Pavol Gráčik, sídlo Farská 40, Nitra, IČO: 51 721 554, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, sídlo Námestie slobody č. 6, Bratislava, o správnej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného číslo 31093/2018/SV/92913 z 19.12.2018 a rozhodnutiu orgánu verejnej správy prvého stupňa - Okresný úrad Nitra, č. OU-NR-OVBP2-2018/039999-5 z 19.10.2018, takto

rozhodol:

I. Správny súd žalobu **o d m i e t a** .

II. Správny súd žalovanému **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa správnou žalobou zo dňa 19.03.2019, podanou a doručenu Krajskému súdu v Nitre ako vecne a miestne príslušnému správneému súdu (§ 19 ods. 1 v spojení s § 10, § 13 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok - ďalej len "Správny súdny poriadok" alebo "SSP") dňa 20.03.2019, domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného a rozhodnutia orgánu verejnej správy prvého stupňa, označených v záhlaví, zrušenia týchto rozhodnutí a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie.

2. Podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP, správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

3. Podľa § 7 písm. e) SSP, správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania.

4. Z obsahu spisu (najmä žalobcom pripojenej kópie správnou žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného - č. l. 30 - 33, doručeného žalobcom dodatočne, keďže k žalobe pripojené rozhodnutie nachádzajúce sa na č. l. 13 - 15 sa netýka prejednávanej veci a bolo pripojené pravdepodobne omylom) správny súd zistil, že žalobca sa správnou žalobou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutí (vydaných v odvolacom ako aj prvostupňovom konaní) o nepriznaní postavenia účastníka konania žalobcovi v kolaudačnom konaní začatom na návrh navrhovateľa Jaguar Land Rover Slovakia, s. r. o., so sídlom Vysoká 2/B, Bratislava, o vydanie kolaudačného rozhodnutia stavby „Automotive Nitra project“ v rozsahu stavebných objektov: SO 745 Verejné osvetlenie, SO 746 VN 22kV Areálový rozvod - 4. časť kolaudácie, SO 747 IT Areálový rozvod, SO 748 NN Areálový rozvod - 5. časť kolaudácie, SO 732 Oplotenie, SO 732.1 Oplotenie, nachádzajúcich sa v k. ú. R. a v k. ú. C..

5. Žalobca teda správnou žalobou napadol rozhodnutie o nepriznaní postavenia účastníka v správnom konaní, ktoré podľa právnej teórie ako aj ustálenej rozhodovacej súdnej praxe (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky - ďalej len „NS SR“ sp. zn. 5Sžp/31/2012, rozsudok NS SR

sp. zn. 2Sžp/8/2012) je rozhodnutím procesnej povahy. Ustanovenie § 7 písm. e) SSP vylučuje zo správneho súdneho prieskumu správnych súdov inter alia tie rozhodnutia orgánov verejnej správy procesnej povahy, ktoré nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania.

6. Správny súdny poriadok podľa § 6 v spojení s § 7 písm. e) SSP umožňuje správne súdu preskúmať zákonnosť aj rozhodnutí a opatrení predbežnej, procesnej a poriadkovej povahy, ak takéto rozhodnutie alebo opatrenie priamo zasahuje do subjektívnych práv, a to ešte pred vydaním meritórneho alebo konečného rozhodnutia resp. opatrenia. Typickým príkladom takéhoto rozhodnutie je aj rozhodnutie o nepriznaní postavenia účastníka konania, o aké ide aj v prejednávanej veci.

7. Ustanovenie § 7 písm. e) SSP reflektovalo na dovtedajšiu súdnu prax, ktorá po vydaní rozsudku Súdného dvora Európskej únie vo veci C-240/09 z 08.03.2011 pripustila aj súdny prieskum takýchto procesných rozhodnutí (t. j. rozhodnutí o nepriznaní postavenia účastníka konania), predovšetkým vo veciach ochrany životného prostredia v tom smere, aby občianske združenia so vzťahom k životnému prostrediu boli považované za účastníka správneho konania, a tak mohli mať právo plnohodnotne sa zúčastniť aj súdneho konania (k tomu napr. rozsudky NS SR sp. zn. 5Sžp/41/2009 z 12.04.2011, sp. zn. 3Sžp/24/2009 z 02.06.2011, sp. zn. 3Sžp/48/2009 z 02.08.2011).

8. Rozhodnutie správneho orgánu o tom, či fyzická osoba alebo právnická osoba je alebo nie je účastníkom správneho konania je nepochybne spôsobilé zasiahnuť do práv, právom chránených záujmov a povinností dotknutého subjektu. Postavenie účastníka konania poskytuje dotknutej osobe reálnu možnosť svojím konaním včas ovplyvňovať priebeh správneho konania. Aj z tohto dôvodu, v záujme zaistenia čo najlepšieho uplatnenia na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky), súdna prax pripustila možnosť preskúmania zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu o tom, či fyzická osoba alebo právnická osoba je alebo nie je účastníkom správneho konania (ktorým je aj rozhodnutie o nepriznaní postavenia účastníka konania). Kládie však požiadavku, že musí ísť o procesné rozhodnutie vydané v správnom konaní, ktoré v čase preskúmania zákonnosti rozhodnutia o nepriznaní postavenia účastníka správneho konania žalobcovi trvá. V prípade skončenia správneho konania vydaním právoplatného rozhodnutia vo veci totiž z hľadiska súdneho prieskumu zákonnosti odpadáva spôsobilý predmet konania. V prípade existencie právoplatného rozhodnutia vydaného v správnom konaní totiž osoba, domáhajúca sa postavenia účastníka v správnom konaní už nemôže realizovať svoje procesné oprávnenia a aj prípadné rozhodnutie správneho súdu by pritom malo už len akademickú povahu a nezabezpečilo by tak skutočnú, materiálnu ochranu subjektívnym právam fyzickej osoby v oblasti verejnej správy, čo je skutočným účelom správneho súdnictva (§ 2 ods. 1 SSP). Svoje procesné oprávnenia vyplývajúce z účastníctva v konaní môže totiž právny subjekt vykonávať iba v prípade, ak správne konanie aktuálne prebieha, pričom v takomto prípade je preskúmanie rozhodnutia o nepriznaní postavenia účastníka v správnom konaní v správnom súdnictve dôvodné a nie je vylúčené zo súdneho prieskumu podľa § 7 písm. e) SSP. Z uvedených dôvodov je preto potrebné, aby správny súd v každom konkrétnom konaní, ktorého predmetom je preskúmanie zákonnosti procesného rozhodnutia spôsobilého mať za následok ujmu na subjektívnych právach, zisťoval stav správneho konania, konkrétne či správne konanie nebolo už právoplatne skončené. V prípade zistenia, že správne konanie je právoplatne skončené, je potrebné žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o nepriznaní postavenia účastníka v správnom konaní odmietnuť podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP v spojení s § 7 písm. e) SSP, keďže, ako je uvedené vyššie, neexistuje spôsobilý predmet prieskumu.

9. Žalobca domáhajúci sa preskúmania rozhodnutia, ktorým mu správny orgán nepriznal postavenie účastníka, musí v prípade, že správne konanie bolo právoplatne skončené, podať správnu žalobu o preskúmanie rozhodnutia orgánu verejnej správy, ktorým bolo správne konanie (v priebehu ktorého bolo vydané aj procesné rozhodnutie o nepriznaní postavenia účastníka v správnom konaní) právoplatne skončené. V rámci tohto konania sa totiž správny súd nutne vysporadúva aj s otázkou správnosti určenia okruhu účastníkov správneho konania.

10. Vyššie uvedené právne závery ako aj potreba zisťovať stav správneho konania vyplýva rovnako z potreby naplniť účel práva na súdnu a inú právnu ochranu realizovanú súdmi a orgánmi verejnej správy, t. j. poskytnúť ochranu reálnym a realizovateľným právam fyzických a právnických osôb, a nie formalistickým výkladom práva rozhodovať vo veci len pre to, aby litera zákona bola dodržaná aj za cenu, že ochrana práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb bude zabezpečená len pro forma. V prípade účastníctva v správnom konaní by v takomto prípade dotknutá osoba (žalobca

domáhajúci sa preskúmania zákonnosti rozhodnutia o nepriznaní postavenia účastníka konania v správnom konaní) mala sice rozhodnutie o tom, či je rozhodnutie zákonné alebo nezákonné (a v takom prípade by bolo správnym súdom rozhodnutie žalovaného zrušené), avšak po právoplatnom skončení správneho konania by už takéto rozhodnutie nezaistovalo reálnu možnosť výkonu práv účastníka správneho konania, ale by len konkurovalo právoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu vo veci samej a bez ďalšieho by nemalo za následok ani jeho zrušenie (obdobný právny názor konštatoval NS SR napr. v uznesení zo dňa 27.02.2013 sp. zn. 6SŽp/6/2012).

11. Správny súd z uvedených dôvodov prípisom zo dňa 17.04.2019 podľa § 102 ods. 1 SSP požiadal orgán verejnej správy prvého stupňa - Okresný úrad Nitra (odbor výstavby a bytovej politiky) o podanie informácie, či kolaudačné konanie, v ktorom bolo vydané správnou žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj orgánu verejnej správy prvého stupňa o nepriznaní postavenia účastníka v správnom konaní žalobcovi, ešte prebieha alebo už bolo právoplatne skončené. V prípade, ak bolo správne konanie už skončené, správny súd orgán verejnej správy prvého stupňa požiadal aj o zaslanie kópie rozhodnutia, ktorým sa kolaudačné konanie právoplatne skončilo s vyznačenou doložkou právoplatnosti.

12. Dňa 30.04.2019 bola správne súdu doručená odpoveď orgánu verejnej správy prvého stupňa, v ktorom uviedol, že kolaudačné konanie, v ktorom bolo vydané aj žalobou napadnuté rozhodnutie, bolo právoplatne skončené rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odboru výstavby a bytovej politiky č. OU-NR-OVBP2-2018/039999-15 zo dňa 26.11.2018 v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím vydaným v odvolacom konaní orgánom verejnej správy druhého stupňa - Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky číslo 09040/2019/SV/13947 zo dňa 19.02.2019 ako odvolacím orgánom. Rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odboru výstavby a bytovej politiky č. OU-NR-OVBP2-2018/039999-15 zo dňa 26.11.2018, ktorým bolo kolaudačné konanie právoplatne skončené nadobudlo podľa doložky právoplatnosti právoplatnosť dňa 08.03.2019.

13. Dňa 08.03.2019, kedy nadobudlo rozhodnutie, ktorým bolo kolaudačné konanie právoplatne skončené, vzniklo žalobcovi právo podať podľa § 179 SSP správnu žalobu opomenutého účastníka a domáhať sa preskúmania či sa s ním malo konať ako s účastníkom administratívneho konania.

14. Z uvedených dôvodov správny súd dospel k záveru, že správna žaloba žalobcu je neprípustná, keďže napadnuté rozhodnutie je vylúčené z prieskumu v správnom súdnictve, a preto ju podľa § 98 ods. 1 písm. g) v spojení s § 7 písm. e) SSP odmietol ako neprípustnú. Správny súd pre úplnosť poukazuje na to, že rozhodnutie, ktorým bolo kolaudačné konanie právoplatne skončené a v ktorom sa žalobca domáhal priznania postavenia účastníka konania, nadobudlo právoplatnosť dňa 08.03.2019, teda ešte pred začatím tohto správneho súdneho konania (ktoré bolo začaté doručením žaloby správne súdu) dňa 20.03.2019. Správna žaloba žalobcu bola teda neprípustná už v čase jej podania.

15. O trovách konania správny súd rozhodol v II. výroku podľa ustanovenia § 175 ods. 1 v spojení s § 171 ods. 1 SSP tak, že žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania, a to aj napriek tomu, že žalobca procesne zaviniel odmietnutie žaloby (keďže k odmietnutiu žaloby došlo výlučne z dôvodu, že žalobca podal žalobu, ktorá je neprípustná), keďže žalovanému žiadne trovy konania nevznikli. Správny súd mal sice podľa ustanovenia § 171 ods. 1 SSP rozhodovať len o nároku na náhradu trov konania, ale v takom prípade by o výške náhrady trov konania po právoplatnosti rozhodnutia musel rozhodovať podľa § 171 ods. 2 SSP správny súd (obsadený vyšším súdnym úradníkom), a to napriek tomu, že už v čase rozhodovania správneho súdu je zrejmé, že žalovanému žiadne trovy konania nevznikli. Z uvedeného dôvodu, v záujme, aby bola vec čo najrýchlejšie rozhodnutá správny súd rozhodol, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

16. Z uvedených dôvodov správny súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

17. Správny súd prijal toto rozhodnutie v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu správneho súdu nie je prípustný opravný prostriedok, ak tento zákon neustanovuje inak (ust. § 133 ods. 2 SSP).

Proti každému právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu je prípustná kasačná sťažnosť, ak zákon neustanovuje inak (ust. § 439 ods. 1, 2, 3 SSP). Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v ust. § 440 ods. 1, 2 SSP. Kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu subjektu oprávnenému na jej podanie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu v prípadoch uvedených v § 145 ods. 2 SSP. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť. Kasačná sťažnosť sa podáva na Krajskom súde v Nitre ako krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh), pričom sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti. Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) SSP a v prípade, ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.